

[Anders Andersen]

ler ophævelse af dødsstraffen. Jeg er imod ophævelse af dødsstraffen. Mine bemærkninger går mere på den behandling, lovforslaget har fået i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Vi har stillet yderligere spørgsmål og bedt om at få lovforslaget til høring i straffelovrådet og andre steder, men det har ikke været muligt. Jeg vil gerne sige, at det er ingen kritik af ministeren. I et samråd, som vi havde i udvalget, gav justitsministeren tilsagn om, at hvis det ønskedes fra udvalgets side, ville justitsministeren naturligvis indkalde sådanne svar og formidle sådanne høringer. Jeg tror, det er vigtigt at få dette slået fast. Det er nok mere en kritik af udvalgets formand. Det er en kritik af, at man i udvalget majoriserede mindretallet og derved forhindrede, at disse spørgsmål blev sendt til udtalelse. Det er efter min opfattelse i almindelighed betænkeligt, hvis man i et udvalg forhindrer, at relevante spørgsmål kommer ud til høring og får den nødvendige vurdering. Det er særdeles betænkeligt i en sag af så ømfindelig karakter, hvor følelser i stor udstrækning spiller ind, at det ikke under udvalgsbehandlingen har været muligt at få alle relevante oplysninger som bedømmelsesgrundlag for en stillingtagen.

Jeg beklager i og for sig, at dette har fundet sted. Jeg beklager det så meget mere, som vi her er i en situation, hvor man vel havde et flertal i udvalget for lovforslaget, men hvor man ikke på forhånd ved, om der i folketingsalen er et flertal for lovforslaget. Dette burde have medført, at udvalgsformanden behandlede dette forslag og de spørgsmål, der ønskedes stillet, med større nænsomhed, end tilfældet har været. Jeg vil beklage det, hvis det skulle blive almindeligt under udvalgsarbejde, at flertallet afviser alle relevante spørgsmål. Jeg mener, at disse spørgsmål var særdeles relevante, for dette er et privat lovforslag, der ikke, som hvis det er et regeringsforslag, bygger på nøje undersøgelser og i mange tilfælde også på høringer hos relevante organisationer eller på områder, som det ville være naturligt at høre, før lovforslaget blev fremsat.

Nu står vi altså i den situation at skulle tage stilling til et lovforslag, hvor man ikke har den saglige baggrund, som det måtte være rimeligt at forvente i et så afgørende spørgsmål som, hvorvidt man nu skal ophæ-

ve dødsstrafbestemmelsen, eller om man skal beholde den.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger meget stærkt beklage, at det ikke har været muligt at få en sådan relevant behandling. Jeg bebrejder sådan set flertallet i udvalget, at det på den måde har majoriseret et mindretal på en uhensigtsmæssig og urimelig måde.

Det er de bemærkninger, jeg, inden vi går til afstemning, gerne vil have lejlighed til at fremsætte.

Jørgen Junior (FP):

I modsætning til hr. Anders Andersen synes jeg på ingen som helst måde, man kan tale om, at man ikke har kunnet få svar på relevante spørgsmål, at der ikke er en saglig baggrund. Der har været en helt korrekt udvalgsbehandling. Der blev ikke stillet nogen spørgsmål mellem første og anden behandling. Justitsministeren har givet ethvert tænkeligt tilsagn. Der er ikke nogen som helst begrundelse for kritikken. Hvis man nu ønsker at undgå, at der tages stilling til dette spørgsmål, er der efter min opfattelse ikke tale om andet end ren og skær obstruktion.

Hvorfor skal vi sige ja til dette tværpolitiske forslag i dag? Der er nogle tungtvejende, dybtliggende moralske grunde. Der er ingen grund til, at folketinget ikke skal få lov til at vise befolkningen, hvad vi mener. Det ville efter min opfattelse være ganske uacceptabelt. Vi bør sige nej til at bevare en beredskabslov, som faktisk lovgiver om en fremtidig situation, vi ikke kender. Vi skal tage principiel afstand fra dødsstraffen, og det skal vi gøre på en sådan måde, at det bliver så svært som overhovedet muligt for fremtidige efter min opfattelse uansvarlige lovgivere at indføre dødsstraffen, at bruge dødsstraffen. Vi skal gøre det så svært for dem, som det overhovedet kan lade sig gøre.

En beredskabslov som den, vi på nuværende tidspunkt har, betyder, at en fremtidig besættelsesmagt med dansk lov i hånd legalt kan straffe mennesker med døden. Loven vil kunne bruges og misbruges helt efter besættelsesmagtens eget ønske. Beredskabsloven vil også kunne bruges efter afslutningen af en fremtidig krig. Når man ved, hvor ophidsede gemytterne er efter en sådan afslutning, ganske som efter sidste krig, når man ved, at de største krigsforbrydere altid findes hos